

Напровесні

Максим Лебідь

Іду межею вздовж ріллі —
Бузько назустріч теж межею —
Злякавсь мене - тіка ріллею,
А далі знявся над землею —
Потяг до клуні на селі...
На горбику, мов чуб, трава,
Навколо - чорний степ без краю —
Та де ж той сніг? Пропав? Немає?
"В яру конає!"...
Вітрець співа...
Пашить з землі весняний дух,
В землі буяють дивні сили —
І так - віки... зима й могили,
І знов весна... і творчий рух.